

Sprawa C-362/05 P

Jacques Wunenburger przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Odwołanie — Służba publiczna — Awans — Postępowanie w sprawie naboru — Odrzucenie kandydatury wnoszącego odwołanie — Odwołanie ze stanowiska — Obowiązek uzasadnienia — Naruszenie prawa — Odwołanie wzajemne — Przedmiot sporu — Interes prawny

Opinia rzecznika generalnego J. Kokott przedstawiona w dniu 15 lutego 2007 r. I - 4336

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 czerwca 2007 r. I - 4355

Streszczenie wyroku

1. *Odwołanie — Przedmiot*
(*statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 56 akapit drugi*)

2. *Skarga o stwierdzenie nieważności — Bezskuteczność zaskarżonego aktu w trakcie postępowania — Skarga zachowująca swój przedmiot przy braku cofnięcia zaskarżonego aktu (art. 230 WE i 233 akapit pierwszy WE; regulamin pracowniczy, art. 29)*

1. Skoro zgodnie z art. 56 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości odwołanie może zostać wniesione przez każdą stronę, której wnioski nie zostały uwzględnione w całości lub w części, to dopuszczalne jest wniesienie odwołania od wyroku Sądu w części, w jakiej nie uwzględnia on zarzutu niedopuszczalności skargi czy też zarzutu istnienia przeszkody powodującej konieczność umorzenia postępowania, i to mimo iż skarga została w końcu oddalona jako bezzasadna. Nie jest konieczne bowiem w świetle tego przepisu rozróżnianie, czy zarzut podniesiony przed Sądem, który został przez niego oddalony, zmierzał do odrzucenia skargi ze względu na jej niedopuszczalność, czy też ze względu na to, że stała się bezprzedmiotowa, ponieważ chodzi o dwie kwestie incydentalne, które w razie ich uwzględnienia spowodowałyby niemożność wydania przez Sąd orzeczenia co do istoty sprawy.

(por. pkt 36–39)

2. Bezskuteczność zaskarżonego aktu, o stwierdzenie nieważności którego wniesiono, występująca w trakcie postępowania sama w sobie nie nakłada na sąd wspólnotowy obowiązku umorzenia postępowania ze względu na brak

przedmiotu skargi lub brak interesu prawnego w chwili wydania wyroku. Przedmiot sporu nadal istnieje w sytuacji, gdy akt niekorzystny nie został formalnie cofnięty i skarżący może nadal mieć interes prawny w stwierdzeniu jego nieważności, co umożliwi uniknięcie powtórzenia się zarzucanej temu aktowi niezgodności z prawem w przyszłości. Ten interes prawny wynika z art. 233 akapit pierwszy WE, zgodnie z którym w przypadku orzeczenia o nieważności aktu przyjętego przez instytucje są one zobowiązane do podjęcia środków, które zapewnią wykonanie wyroku. Jednakże ten interes prawny istnieje tylko wtedy, gdy do zarzucanej niezgodności z prawem może dojść ponownie w przyszłości, niezależnie od okoliczności stanu faktycznego sprawy, której dotyczy skarga wniesiona przez wnoszącą tego odwołanie.

Tak jest w przypadku skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez urzędnika na odrzucenie jego kandydatury na wolne stanowisko i na powołanie innego urzędnika, gdy administracja w trakcie postępowania sądowego odwołała tego innego urzędnika z tego stanowiska na podstawie art. 50 regulaminu pracowniczego i zorganizowała nowe postępowanie w sprawie naboru, czyniąc zaskarżone decyzje bezskutecznymi, ponieważ wnoszący odwołanie kwestionuje postępowanie prowadzące do początkowego powołania. Inaczej

bowiem niż przy merytorycznej ocenie różnych kandydatur na stanowisko, które ma być obsadzone, szczególne zasady postępowania w sprawie naboru mogą zostać powtórzone w przyszłości w analogicznych postępowaniach, co powoduje że wnoszący odwołanie zachowuje interes w kwestionowaniu zaskarżonych decyzji, nawet jeśli nie wywołują one skutków w stosunku do niego,

z perspektywy przyszłych kandydatów na stanowisko takie jak to, którego dotyczy niniejsze postępowanie.

(por. pkt 47–52, 58–60)